

Art. 50. W dekrete z dnia 19 kwietnia 1951 r. o służbie wojskowej oficerów i generałów Sił Zbrojnych (Dz. U. Nr 22, poz. 172) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 32 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) absolwentów oficerskich szkół wojskowych oraz słuchaczy akademii wojskowych”,
- 2) w art. 35 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
 - „4. Oficer zawodowy przyjęty w charakterze słuchacza do akademii wojskowej otrzymuje urlop wypoczynkowy w wymiarze i na zasadach określonych przez Ministra Obrony Narodowej dla słuchaczy akademii wojskowej”,
- 3) w art. 41 ust. 1 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
 - „5) wydalenia z akademii wojskowej.”

Art. 51. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 22 marca 1951 r. o Akademii Sztabu Generalnego imienia Generała Broni Karola Świerczewskiego (Dz. U. Nr 17, poz. 134),

- 2) ustawa z dnia 22 marca 1951 r. o utworzeniu Akademii Wojskowo-Politycznej (Dz. U. Nr 17, poz. 135) i dekret z dnia 18 lipca 1951 r. o nazwie Akademii Wojskowo-Politycznej (Dz. U. Nr 39, poz. 295),
- 3) ustawa z dnia 22 marca 1951 r. o utworzeniu Wojskowej Akademii Technicznej (Dz. U. Nr 17, poz. 136) i dekret z dnia 18 lipca 1951 r. o nazwie Wojskowej Akademii Technicznej (Dz. U. Nr 39, poz. 296),
- 4) art. 68 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38).

Art. 52. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom Obrony Narodowej i Szkolnictwa Wyższego.

Art. 53. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

325

DEKRET

z dnia 10 grudnia 1952 r.

o wykańczaniu budowy i nadbudowie niektórych budynków mieszkalnych.

W celu uzyskania dodatkowych izb mieszkalnych dla ludzi pracy stanowi się, co następuje:

Art. 1. 1. Przepisy dekretu stosuje się do budynków mieszkalnych, stanowiących własność prywatną, jeżeli budynki te nadają się do wykończenia lub odbudowy.

2. Przepisów dekretu nie stosuje się do budynków, których projekty przewidują nie więcej niż 5 izb mieszkalnych.

Art. 2. Budynkiem, nadającym się w rozumieniu dekretu do wykończenia, jest budynek, w którym przynajmniej jedna izba niezdatna jest do użytku wskutek przerwania robót, a budynkiem nadającym się do nadbudowy — budynek, którego nadbudowa odpowiada założeniom urbanistycznym i architektonicznym osiedla i który ze względów technicznych może być nadbudowany.

Art. 3. Prezydium powiatowej rady narodowej (rady narodowej miasta stanowiącego powiat) po dokonaniu oględzin i uznaniu potrzeby wykończenia lub nadbudowy budynku, odpowiadającego wymaganiom przewidzianym w art. 1 i 2 wyznaczy właścicielowi w tym celu odpowiedni, technicznie uzasadniony, termin. Termin ten nie może być krótszy od 6 tygodni, licząc od dnia następnego po doręczeniu wezwania do wykończenia lub nadbudowy budynku.

Art. 4. 1. Organy wymienione w art. 3 dokonują oględzin budynku celem ustalenia, czy został on wykończony lub nadbudowany w terminie.

2. W przypadku ustalenia, że budynek nie został w terminie wykończony lub nadbudowany, prezydium wojewódzkiej rady narodowej orzeka o jego wykończeniu lub nadbudowaniu w trybie art. 5.

Art. 5. 1. Jeżeli właściciel budynku nie wykończył lub nie nadbudował go w terminie, wykończenie lub nadbudowa może być dokonana przez prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej lub przez inne organy administracji oraz jednostki gospodarki uspołecznionej.

2. Gdy chodzi o budynek na terenie inwestowanym przez Centralny Zarząd Budowy Miast i Osiedli „ZOR” z zastosowaniem zabudowy zwartej, przydział budynku

do wykończenia albo nadbudowy innym jednostkami poza jednostkami „ZOR” może być dokonany tylko po uzyskaniu zgody Ministra Budownictwa Miast i Osiedli

Art. 6. Przy wykańczaniu lub nadbudowie nie można zaprojektowanych lokali mieszkalnych przerabiać na lokale użytkowe.

Art. 7. Przeprowadzający wykończenie lub nadbudowę budynku obowiązany jest do prowadzenia oddzielnego dla każdego budynku rachunku kosztów i do doręczenia pełnego wyciągu z tego rachunku właścicielowi budynku po zakończeniu budowy.

Art. 8. Uzyskaną przez wykończenie lub nadbudowę powierzchnią mieszkalną dysponuje prezydium gminnej (miejskiej) rady narodowej z wyjątkiem powierzchni mieszkalnej, uzyskanej przez wykończenie lub nadbudowę budynku, dokonane swoim kosztem przez inne organy administracji i jednostki gospodarki uspołecznionej, które dysponują tą powierzchnią z przeznaczeniem na mieszkania dla swoich pracowników.

Art. 9. Jeżeli koszty wykończenia lub nadbudowy budynku przekroczyły 50% jego wartości, budynek z gruntem, którego stanowi część składową, przechodzi na własność Państwa względnie na własność instytucji, której kosztem budynek wykończono lub nadbudowano. Przejście własności następuje na podstawie orzeczenia prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi). Ostateczne orzeczenie stanowi podstawę do przepisania tytułu własności w księdze wieczystej.

Art. 10. Rada Ministrów ustali zasady i tryb przyznawania odszkodowania za przejęte nieruchomości.

Art. 11. Koszty wykończenia lub nadbudowy, nie przekraczające 50% wartości całości budynku, obciążają z mocy prawa, z pierwszeństwem hipotecznym przed innymi długami, nieruchomość na rzecz tego, kto poniósł koszty wykończenia lub nadbudowy. Koszty te podlegają ujawnieniu w księdze wieczystej na podstawie rachunku, o którym mowa w art. 7, poświadczonego przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

Art. 12. 1. Organ administracji lub jednostka gospodarki uspołecznionej, których kosztem wykończono lub nadbudowano budynek w zakresie określonym w art. 11, uzyskuje prawo użytkowania wykończonej lub nadbudowanej części budynku na okres amortyzacji poniesionych z tego tytułu kosztów. Rada Ministrów określi zasady ustalania okresu amortyzacji.

2. O uzyskaniu prawa użytkowania i o terminie jego trwania orzeka prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) — z wyłączeniem drogi sądowej. Prawo to korzysta z rzeczowego zabezpieczenia i pierwszeństwa przed hipotekami niezależnie od ujawnienia go w księdze wieczystej i bez względu na datę ujawnienia. Pozostaje ono w mocy w przypadkach zmiany osoby właściciela, chociażby ujawnienie jeszcze nie nastąpiło.

3. Z chwilą wygaśnięcia użytkowania część nieruchomości objęta tym prawem powinna być zwrócona właścicielowi, wolna od obciążeń z tytułu dokonanej naprawy.

Art. 13. Traci moc art. 1 ust. 5 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o rozbiórce i naprawie budynków zniszczonych i uszkodzonych wskutek wojny (Dz. U. z 1947 r. Nr 37, poz. 181, z 1948 r. Nr 50, poz. 389) w zakresie unormowanym niniejszym dekretem.

Art. 14. Wykonanie dekretu porucza się Ministrom: Gospodarki Komunalnej, Budownictwa Miast i Osiedli i Finansów oraz innym zainteresowanym ministrom.

Art. 15. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*

Sekretarz Rady Państwa: *M. Rybicki*

326

DEKRET

z dnia 10 grudnia 1952 r.

o odstępowaniu przez Państwo nieruchomości nierolniczego na cele mieszkaniowe oraz na cele budownictwa indywidualnych domów jednorodzinnych.

Art. 1. Odstępowanie osobom fizycznym państwowego nieruchomości nierolniczego, pozostającego w zarządzie rad narodowych, na indywidualne potrzeby mieszkaniowe oraz na cele popierania indywidualnego budownictwa mieszkaniowego odbywa się w trybie i na warunkach określonych w niniejszym dekrete.

Art. 2. 1. Przedmiotem odstępowania mogą być położone w miastach i osiedlach o charakterze miejskim:

- 1) jednorodzinne domy mieszkalne z zabudowaniami gospodarczymi i przylegającymi bezpośrednio podwórzami, ogrodami lub sadami, o ile nie stanowią nieodłącznej części składowej gospodarstw rolnych,
- 2) działki ziemi o powierzchni nie przekraczającej 1000 m² przeznaczone na cele indywidualnego budownictwa domów jednorodzinnych i położone na terenach w tym celu wydzielonych.

2. Domem jednorodzinny w rozumieniu ust. 1 pkt 1 jest dom lub samodzielna część domu bliźniaczego, mające nie więcej niż 5 izb mieszkalnych o powierzchni mieszkalnej nie przekraczającej 110 m², a przeznaczone dla zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych nabywcy i jego bliskich.

3. Do powierzchni mieszkalnej, o której mowa w ust. 2, nie włącza się pomieszczeń pomocniczych (łazienki, ubikacje, przedpokoje, spiżarnie, schowki, korytarze, schody, pomieszczenia bez okien itp.).

Art. 3. 1. Odstępowanie mienia wymienionego w art. 2 ust. 1 pkt 1 następuje w trybie dzierżawy lub w wyjątkowych przypadkach w drodze sprzedaży budynków z jednoczesnym odpłatnym ustanowieniem użytkownika jako prawa wieczystego na gruncie, na którym budynki się znajdują.

2. Odstępowanie mienia wymienionego w art. 2 ust. 1 pkt 2 następuje w trybie ustanowienia odpłatnego użytkownika jako prawa wieczystego z zastrzeżeniem w umowie przeznaczenia działki pod budowę domu jednorodzinny na warunkach ustalonych dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego.

Art. 4. Indywidualne budownictwo mieszkaniowe obejmuje budowę domów jednorodzinnych na zasadach ustalonych przez Prezydium Rządu, które określi formy i zakres pomocy Państwa w tej dziedzinie.

Art. 5. 1. Spośród osób, ubiegających się o odstąpienie mienia wymienionego w art. 2 ust. 1, pierwszeństwo mają w następującej kolejności:

- 1) zdemobilizowani żołnierze, którzy brali udział w walkach o Polskę Ludową po dniu 1 września 1939 r., uczestnicy walk partyzanckich o Polskę Ludową oraz żołnierze służby czynnej,
- 2) funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego, którzy w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego zostali inwalidami,
- 3) wdowy i sieroty po żołnierzach i uczestnikach walk partyzanckich poległych w walkach o Polskę Ludową, jako też wdowy i sieroty po funkcjonariuszach służby bezpieczeństwa publicznego, którzy polegli w związku ze służbą w obronie demokratycznych zasad ustroju Państwa Polskiego, oraz osoby, których jedynymi żywicielami byli wymienieni żołnierze, uczestnicy walk partyzanckich i funkcjonariusze służby bezpieczeństwa publicznego,
- 4) osoby zasłużone w walce o demokratyczny ustrój Państwa Polskiego,
- 5) inwalidzi wojenni, inwalidzi pracy i więźniowie obozów koncentracyjnych,
- 6) przodownicy pracy, racjonalizatorzy produkcji i zaśluzeni pracownicy nauki,
- 7) repatrianci,
- 8) członkowie rodziny żołnierza, odbywającego kadrową służbę wojskową — przy zastosowaniu art. 2 ust. 1 i 3 dekretu z dnia 6 września 1951 r. o szczególnych uprawnieniach i ulgach dla żołnierzy kadrowej służby wojskowej i ich rodzin (Dz. U. Nr 46, poz. 339).

2. Osoby, które przed wejściem w życie niniejszego dekretu zostały wprowadzone przez władze państwowe lub b. władze samorządu terytorialnego w posiadanie mienia nierolniczego, mają pierwszeństwo przy ubieganiu się o przekazanie im tego mienia bez względu na pierwszeństwo osób wymienionych w ust. 1.

Art. 6. Osoby skazane za przestępstwa przeciw Państwu Ludowemu nie mogą uzyskać mienia w trybie niniejszego dekretu,